

Şair Ve Şiir

– MehmetKURNAZ · 17 Aralık 2010

ŞAIR ve ŞİİR

Değerli dostlar,

Bu yazımda sizlerle şair ve şiir konusunda bir şeyler paylaşmak istiyorum.

Şair olabilmek için sadece duygu yetmez. Şair öncelikle serbest ve hece şiirinin kurallarını bilmek veya öğrenmek zorundadır.

Bu gerçek hayatta da böyle değil midir? Bütün sanatlarda usta çırak ilişkisini görürsünüz. Yüksek okul bile bitirseniz branşınızda staj yaparak ve zamanla olgunlaşırsınız.

Şair de zaman içinde olgunlaşır ve kapasitesi oranında kendisini geliştirir. Bu gelişim sırasında kendisine; düşüncelerine ve duygularına yakın şiir önderleri seçer.

Ama en mühimi; kendisini geliştirmenin yolu çok okumaktan geçer.

Dağarcığınız ne kadar büyükse eteğinizdeki taşlarda o kadar çok ve çeşitli olur.

Son zamanlarda orta yare saçılan bu şair bolluğuna sevinsemmi, üzülsem mi bilmiyorum. Çok şair var ama ben yine de şair ve şiir hasretindeyim. İyileri zaten ayak izlerinden tanımak mümkün.

Daha cümle kurmaktan aciz, kendisini geliştirmek adına hiç bir şey yapmayan, dev aynalarında gezinen şiir fukaraları neyin göstergesidir. Örneğin; hece yazıyor ve diyelim ki, 11'li hece ölçüsünü kullanmış.

Bu ölçünün kalıbı 4+4+3=11 veya 6+5=11 şeklinde olur. İkisini de aynı dörtlükte kullanabilirsiniz. Ama burada ki dizelerden birini 5+6 yaparsanız ne düzen kalır, ne de armoni.

Şahsı kırmamak adına özeline mesaj atıp, hatasını gösterdiğinizde verilen cevap değişiklik yaparsam konu bozulur oluyor. Hem kalıbı bozmayacaksın, hem de konudan sapmayacaksın. Her gün kendini geliştireceksin ki! Ancak o zaman şairlik yolunda emin adımlarla yürüyebilirsin.

Şimdilerde bir de imge furyası var ki! Sormayın gitsin. Kendisini imgeye zorlayarak imgelere değer kaybettirenleri veya imge karmaşası içinde şiiri unutanları görmekten son derece üzgünüm.

Bakıyorsunuz koca koca şiirler ama ne armoni var, ne akıcılık. Yanınıza bir lugat bile alsanız, şiiri çözmekte zorlanıyorsunuz. Galiba anlamsızlığın şiirin kalitesini artırdığını sananlar var. Ya da bir şeyler maskelenmek isteniyor.

Neden diye sorduğunuzda, ben serbest yazıyorum cevabını alıyorsunuz.

Serbest yazmak; ben istediğimi istediğim şekilde yazarım, kural, kaide tanımam demek midir?

Hayatta her şeyin bir kuralı olduğu gibi, şiirinde bir kuralı vardır.

Serbest de yazsak, hece de yazsak, bu kurallara uymak zorundayız.

Armoniyi ihmal etmeden, konu bütünlüğünden sapmadan, okuyana bilmece çözdürmeden, şair olarak omuzlarımıza yüklenen topluma önder olma vasfının gereklerine uyarak, her gün daha iyisini yazma çabası içinde olmalıyız.

Ben artık oldum dediğiniz gün bitişin başlangıcıdır. Bunu asla unutmamalıyız.

Çok okumalıyız, okuduğumuz oranda dağarcığımızı doldururuz. Bakış açımız da o oranda genişler. Kapasitemiz artar. Duygularımızı anlatma biçimimiz bile farklılaşır.

Yerinde yapılan bir imge ile şiire mührümüzü vururuz. Yoksa! Sırf imge yapacağım diye şiiri katlettiğimiz farkına varamayabiliriz.

Ya da şiirlerimizi, ellere, dillere, sellere, yellere mahkûm ederiz.

Bu kısır döngü içinden çıkmamız da mümkün olmaz.

Tüm gönül dostlarına başarılar diliyor,

Esen kalın diyorum.

.....Saygılarımla

.....Mehmet KURNAZ